

פרק יד

א לְמַנְצַח לְדָוִד אָמַר נָבַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹקִים הַשְּׁחִיתוּ
הִתְעִיבוּ עֲלֵיהָ אֵין עֲשֵׂה-טוֹב: ב ד' מִשְׁמַיִם הַשְּׁקִיף
עַל-בְּנֵי-אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָרַשׁ אֶת-אֱלֹקִים: ג הַפֶּל
סָר יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה-טוֹב אֵין גַּם-אֶחָד: ד הֲלֹא יָדְעוּ
כָּל-פְּעֻלָּי אֲנִי אֲכַלֵּי עַמִּי אֲכָלוּ לֶחֶם ד' לֹא קָרְאוּ: ה שֵׁם |
פָּחְדוּ פָּחַד כִּי-אֱלֹקִים בְּדוֹר צַדִּיק: ו עֲצַת-עֲנִי תְּבִישׁוּ כִּי ד'
מַחְסֵהוּ: ז מִי-יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב ד' שְׁבוֹת עַמּוֹ
יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: